

Témy – 2019 – Home

Úvod k témam

Žiadny talk nie je dokonalý a neexistuje univerzálny spôsob, ako napísať témy tak, aby sa hodili do každého kontextu našich campov. To, čo nájdete v tomto dokumente, je návrh, náčrt, inšpirácia, ktorú môžete použiť takmer “od slova do slova”, ale zároveň aj celú prestavať a prekopať tak, že nezostane kameň na kameni. Niektoré z našich campov navštevujú ľudia, ktorí si myslia, že sú kresťania kvôli tradícii, na iné campy chodia študenti, ktorí nemajú o Biblii ani páru. Preto používaj slová, ktorým rozumie tvoje publikum. Použi **príbehy**, s ktorými sa vedia stotožniť. A hlavne vysvetľuj podľa toho, čomu potrebujú rozumieť.

Stane sa, že v niektorých témach budeme používať slová s veľkými písmenami a veľkými ideami – Domov, Pastier, Otec...

Napr. v téme č. 2 je veta – *Namiesto toho, aby sme nasledovali svojho Pastiera, ktorý pozná cestu Domov, vyberáme sa iným smerom.* Máš dve možnosti. Buď si ok s tým, že je to trochu tajomné – nejde o základ témy. A vieš, že sa to vyjasní po ďalších témach. Alebo vieš, že tvojmu publiku úplne unikne pointa pri týchto nejasných slovách, v tom prípade to pokojne preformuluj: *Namiesto toho, aby sme išli smerom, o ktorom vieme, že je správny (pokojne môžeš dodať, že máme napr. svedomie), vyberieme sa cestou, ktorá nám neprinesie nič dobré.* A ak chceš urobiť tento výrok ešte konkrétnejším, povedz príklad (pokojne aj zo svojho života). Vlastne vždy, keď potrebujeme ideu urobiť “hmatateľnejšou”, je dobré použiť konkrétny príklad, príbeh. Tak ako to robí Ježiš, keď hovorí podobenstvá.

Slobodne sa hraj so slovami a myšlienkami tak, aby ti to bolo prirodzené, a tak, aby tvoje publikum rozumelo. Hlavne si na začiatku sám vyjasni, čo je hlavná myšlienka témy a s čím ľudia majú odchádzať.

Večer 1

Čo je domov?

Hl. myšlienka – Všetci túžime po domove

4 speakri – 2 Slováci, 2 Američania

Mali by to byť ľudia, ktorí pochádzajú z rôznych domovov. Aj vizuálne, aj tým, aká je ich rodina. Napr. Slováci – jeden z dediny, jeden z mesta. Jeden z rozvedenej rodiny... Nieкто, kto sa veľa sťahoval. Nieкто, kto sa práve oženil a zmenil domov...

Napr. USA – je nieкто z rodiny, ktorá si adoptuje deti? Býva nieкто na zvláštnom mieste? V zvláštnom dome. Je nieкто prisťahovalec? Alebo jeho rodičia?

Intro

Priatelia, vitajte na campe. Témou tohtoročných KECOV je Home – Domov.

A ako inak by sme mohli otvoriť túto tému, ako tým, že vám ukážeme niečo z našich domov. Dnes večer budete počuť 4 rôznych ľudí. Každý z nich pochádza z iného domova. No všetky majú aj niečo spoločné. Nebudem však predbiehať a začnem tým, že vám poviem čosi o domove, v ktorom som vyrastal ja.

Jadro/Core

Príbehy z domova (malo by to byť krátke – max. 7 min. a jasné – hlavne nezabudni používať fotky)

- Opis ako vyzeral domov, v ktorom si vyrastal.
- Ako vyzerala tvoja izba, tvoja dedina.
- Ako vyzerala tvoja rodina.
- Nejaká pikoška, tradícia z tvojho domova.
- Ako si vnímal život v tomto domove (nikdy si sa nechcel odsťahovať alebo neznášal si to alebo...).

Záver (môže ho urobiť ten rečník, čo robil úvod. Alebo ten, kto hovoril svoj príbeh ako posledný)

To boli naše domovy. Podobal sa niektorý z nich na tvoj? Alebo tvoj je úplne iný? Aj keď každý z nás vyrastal v inom domove (tu môžeš dať príklady z toho, čo tí ľudia hovorili) – Michelle mala vždy vlastnú izbu, kým Jožko sa o izbu vždy delil s dvomi bratmi. Janka nechcela nikdy odísť, no Charlie sa nevedel dočkať výšky. V niektorých domovoch sa kričalo, kým v iných vládol vždy pokoj.

Ale niečo mali všetky príbehy spoločné.

1. Domov nie je len fyzické miesto. Domov tvoria ľudia (Takže veríme, že aj tento týždeň na tomto campe sa budeš cítiť ako doma).
2. Každý z nás – bez ohľadu na to, z akého domova pochádzame, má v srdci túžbu po skutočnom domove – kde sa cítiš milovaný a prijatý taký, aký si.
3. Táto naša túžba nám ukazuje, že existuje niečo väčšie ako my. Niečo, čo nás presahuje. Ako povedal C. S. Lewis – *„Keď objavujem v sebe túžbu, ktorú nijaká skúsenosť na tomto svete nemôže uspokojiť, najpravdepodobnejším vysvetlením je, že som bol stvorený pre iný svet.“*

(Túto myšlienku môžete ďalej rozvinúť a povedať, že túto túžbu nám dal do srdca Pán Boh, lebo mu na nás záleží, miluje nás a chce, aby sme našli miesto, ktoré bude našim naozajstným domovom. A že ten domov má pre nás pripravený.– Ak však máte camp, kde potrebujete ísť pomalšie, pokojne skončíte tu.)

A tento týždeň sa spoločne pozrieme, ako nájsť skutočný domov. Verím, že sa máme na čo tešiť.

Večer 2

Stratená ovečka

Hl. myšlienka – Keď stratíme smerovanie

Intro

Včera sme začali hovoriť o domove a naučili sme sa, že to nie je len priestor, ale je to miesto, kde sa cítime prijatí a milovaní takí, ako sme. Miesto, ktoré nechceme opustiť.

No domov (priestor, v ktorom práve teraz bývame) opúšťame celkom často. Vlastne aj teraz, keď sme na campe, nie sme doma. To je však ok, lebo vieme, že o týždeň sa vrátíme späť.

Mali ste však už niekedy pocit, že sa domov neviete vrátiť? Že ste sa stratili? Asi hovoríme o čase, keď ste mali podstatne menej rokov ako teraz. Dúfam.

Pamätám si, ako som ja mala pocit, že sa už nebudem vedieť vrátiť domov. (*Príbeh – môj zahrňa tábor v Kysaku, keď som mala 6 rokov. Tvoj príbeh bude pravdepodobne iný – ibaže by si bol tiež na tábore v Kysaku:)* – *pointa príbehu je – že si sa cítil, že sa sám nebudeš vedieť dostať domov.*

Jadro/Core

Podľa toho, ako sme skončili tému včera, prispôsobíme prvú otázku.

Verzia 1:

Včera sme počuli, že v našom srdci existuje túžba po dokonalom domove. A zdá sa, že nič na svete ju nevie skutočne naplniť. Ak by si si mal položiť otázku – Na stupnici od 1 do 10, ako blízko dokonalému domovu sa cítiš alebo ako stratený sa cítiš. Čo by si odpovedal? (*Každý sám pre seba*)

Verzia 2:

Včera sme počuli, že existuje aj iný domov, ktorý má pre nás prichystaný Pán Boh. Ak by si si mal položiť otázku – Na stupnici od 1 do 10, ako blízko tomuto domovu sa cítiš alebo ako stratený sa cítiš. Čo by si odpovedal? (*Každý sám pre seba*)

Teraz by som ti chcela porozprávať jeden príbeh, ktorý hovoril už veľmi dávno muž menom Ježiš. A hovoril ho presne tým, ktorí sa cítili veľmi ďaleko od svojho pravého domova.

Podobenstvo o stratenej ovečke.

Možno si pomyslíš – veď sa nie je som ovca. Ako to môže byť príbeh o mne. Ale poďme sa spoločne pozrieť trochu hlbšie do príbehu a pozorujme, či to nie je príbeh práve o mne a o tebe. Príbeh o tom, prečo sa veľakrát v živote ocitneme na mieste, kde nevieme ako ďalej. Kde sa cítíme ako by sme stratili smer. Keď sa ocitneme tam, kde by sme nikdy nechceli byť. Keď sme nešťastní, sklamaní a život nejde podľa našich predstáv.

(napíšem len jednotlivé body – vždy treba vysvetliť ako sa to prejavilo v príbehu a potom dovysvetliť, ako je to pravda v našom živote. Prvý bod rozpíšem podrobnejšie)

Prvá vec, ktorú vidíme v príbehu je, že...

1. Nenasledujeme Pastiera (myslíme si, že vieme lepšie)

Ovečka má vždy nasledovať svojho pastiera. Na to tam ten pastier je. Aby ju vodil na pašu a potom domov. Naša ovečka však nejde za pastierom, ale vyberie sa iným smerom. Možno kvôli čerstvej paši, možno sa zamyslí a možno za dobrodružstvom. Pravda, neviem, či ovce túžia po dobrodružstve:)

A nie sme my rovnakí? Namiesto toho, aby sme nasledovali svojho Pastiera, ktorý pozná cestu Domov, vyberáme sa iným smerom. V hĺbke svojho srdca vieme, čo je správne, ale aj tak sa rozhodneme pre lákavejšie, dobrodružnejšie, viac cool. *(Pokojne môže nasledovať krátky príklad z tvojho života, príp. svedectvo – ak ich zvyknete mať počas talku)*

2. Myslíme si, že to zvládneme sami.

Ovečka odišla od stáda. My odchádzame od ľudí, ktorí poznajú cestu domov (zo spoločenstva, od priateľov, ktorí nás vedú dobrým smerom...). Myslíme si, že ich nepotrebujeme. Že to zvládneme sami. Koniec? Stratíme sa.

3. Nevieme sa vrátiť späť, aj keby sme chceli.

Ovečka sa po čase isto chcela vrátiť späť – kvôli zime, jedlu, nebezpečenstvu v noci, ale nevie. Záchrana prichádza od Pastiera – ktorý nielen, že ovečku nájde, ale vezme ju na plecía. (Neviem, či ste niekedy niesli ovcu, ale nie je to malina). Čiže vezme ovečku na plecía a odnesie ju domov.

Možno sa nachádzaš na mieste v živote, kde nechceš byť a chcel by si sa vrátiť domov, avšak nevieš ako na to.

Záver

A presne pre to sme tu teraz na campe. Aby sme spoločne hľadali, ako sa môžeme vrátiť domov, keď sme stratení. Keď stratíme v živote smerovanie. Celé riešenie sa budeme dozvedať postupne každý večer.

Ale dnes vám prezradím, že prvým krokom na ceste naspäť je, že si musíme priznať, že sme sa stratili a zavolať na Pastiera, ktorý nás jediný môže doniesť domov.

Večer 3

Stratená minca

Hl. myšlienka – *Ked' stratíme hodnotu*

Intro

Na úvod si zahráme aktivitu. Vždy poviem dve veci a ty sa budeš musieť rozhodnúť, ktorá má pre teba väčšiu hodnotu. Potom sa postavíš sa na tú stranu miestnosti.

Ready? Začíname.

Má pre teba väčšiu hodnotu, hodina úplne osamote v tichu offline alebo mať na hodinu všetky appky zadarmo?

Má pre teba väčšiu hodnotu víkend s rodinou alebo víkend s kamošmi?

Má pre teba väčšiu hodnotu, keď niekto pochváli, ako vyzeráš alebo aké výsledky máš v škole?

Radšej by si strávil rok na prestížnej univerzite alebo na misii v Afrike?

Radšej by si minul 100 eur na jedlo alebo permanentku do fitka?

Radšej by si si zrušil Instagram alebo Snapchat? *(tu prosím vyberte aktuálne možnosti – možno Snapchat už v júli nikto nebude mať:)*

Ak sa to hodí, môžete vymyslieť aj kontroverznosti – ale, prosím, opatrne. There is a fine line.

Ak by si mohol zachrániť svoju mamku/ocka pred tým, aby ich zrazil vlak alebo sa vlak vykoľají, tvoji rodičia sa zachránia, ale všetci cestujúci zomrú, ako sa rozhodneš?

Čo keby boli cestujúci iba 2?

Čo ak by to boli Rómovia?

Čo ak by to boli seniori?

...

(Zámer aktivity – premýšľať, čomu v našom živote pripisujeme hodnotu)

Jadro/Core

Posledná otázka. Ale na tú si už môžete sadnúť na svoje miesta. Podľa čoho sa rozhoduješ, čo má podľa teba väčšiu hodnotu? A ako je to s tvojou hodnotou? Vieš akú máš hodnotu? Podľa čoho je určená?

A čo je to vlastne hodnota? *(vysviet' na screene)*

„Miera spôsobilosti nejakej entity (bezprostredne alebo svojimi dôsledkami) uspokojovať potrebu, vnútorná kvalita entity, ktorá robí entitu žiadúcou.“

Asi nič nehovoriaca definícia, však?

Ako teda zistím, že mám hodnotu... Teda, či vôbec mám nejakú hodnotu.

Poviem vám, ako to bolo v mojom prípade a možno v tom nájdete aj vy. *(Tu nasleduje časť, kde budeš musieť talk prispôsobiť svojej reálnej skúsenosti so svojou hodnotou – príbeh, ktorý si prečítate, je vymyslený:)*

Prvým miestom, kde som sa učil svojej hodnote, bol môj domov a moji rodičia. *(vytiahni prvé zrkadlo)*

Moja mamka *(pokojne ukáž fotku)* mi vždy hovorila: Keď sa budeš dobre učiť, budeš sa mať v živote dobre. A môj otec zvykol poznamenať: Keby si nemala hlavu na krku, tak aj tú niekde zabudneš. Babka mala oveľa radšej mňa než môjho staršieho brata. A moja malá sestra si do denníčka zapisovala, ako sa už teší, keď sa odsťahujem z domu. (To, ako viem, čo si písala do denníčka, sa ma, prosím, nepýtajte)

Takže moja hodnota – keď sa budem učiť, vtedy budem mať hodnotu

- Mám veľmi zlú pamäť, takže s učením to asi nedotiahnem ďaleko, takže asi nič zo mňa.
- Babka ma má rada takú, aká som.
- Sestra ma neznáša takú, aká som.

OK. Takže moja hodnota? Učiť sa. Aj tak to nezvládnem. Ale aj tak ma má niekto rád. A aj neznáša. Trochu mätúce? Potom som začala chodiť do školy a na tanečnú. *(príbeh čo počula od učiteľov, kamošov)... atď. Tu je časť na trochu humoru – ak sa rečník na to cíti.)*

Takže takto moju hodnotu formovali ľudia okolo mňa.

No ja som musela nejako tieto informácie spracovať a rozhodnúť sa, čo si vlastne o sebe myslím ja.

(Vytiahni druhé zrkadlo)

Takže ako vidím moju hodnotu? *(tu môžeš úprimne popísať, ako to vnímaš a zároveň premostiť k poslucháčom)*

Napr. viem, že sa mám snažiť byť múdra. Viem, že mojou slabosťou je moja pamäť. Stále som zmätená, čo mám urobiť, aby ma ľudia mali radi – ale uvedomujem si, že mi na tom veľmi záleží, aby ma mali radi...

A ako si na tom ty?

Čo hovorí o tvojej hodnote okolie? A čo hovoríš o sebe ty sám?

Ako keby nám dva pohľady nestačili, existuje ešte tretí.

A ten nám opäť prerozpráva Ježiš v ďalšom príbehu o stratenej veci. Včera to bola ovečka a dnes to bude minca.

Prerozprávať alebo prečítať príbeh.

Takže čo sa Ježiš snaží povedať týmto príbehom? A čo tento príbeh hovorí o mojej hodnote?

Ježiš vraví, že pre Pána Boha – môjho Stvoriteľa – som vzácna. Že ak si myslím, že nemám hodnotu, On je ten, ktorý ma hľadá, pretože v Jeho očiach mám hodnotu – bez ohľadu na to, čo si myslí moje okolie. Alebo dokonca, čo si myslím ja sama (*môžeš ukázať na 2 zrkadlá*).

(A teraz môžeš vytiahnuť tretie)

Takže tretí pohľad na moju hodnotu je – Ten, kto ťa stvoril, vraví, že si vzácny a nenahraditeľný.

Ktoré z týchto zrkadiel sa ti páči najviac? Mne jednoznačne tretie. A ako vedieť, ktoré je pravdivé? (*Tu je najlepšie, ak rečník odpovedá na túto otázku, podľa toho, ako to úprimne vníma alebo podľa toho, aký argument dáva jemu osobne najväčší zmysel*).

To je už komplikovanejšia otázka. Lebo odpoveď závisí od toho, či veríme tomu, čo hovorí Ježiš. Na príbehu o stratenej minci Ježiš jasne hovorí o našej hodnote. Ja osobne sa rozhodujem veriť Božiemu pohľadu, lebo verím, že On je ten, ktorý ma stvoril a dáva mi hodnotu.

No máme tu ešte štvrté zrkadlo. Ktoré úplne závisí od toho, čo sme si odpovedali v poslednej otázke. Pretože toto je zrkadlo, ktorým sa pozeráme na hodnotu ľudí okolo nás. Keď veríme, že naša hodnota je v našich úspechoch, v našom správaní, v našom výzore alebo majetku, budeme podľa toho posudzovať aj hodnotu ostatných. Keď však veríme, že naša hodnota je závislá jedine na Stvoriteľovi, hovoríme, že každý z nás je vzácny. Aj človek, ktorý v živote nič nedosiahne. Aj ten, kto je škaredý, chudobný alebo hlúpy.

Problém ľudí, ktorí počúvali Ježišov príbeh bol dvojaký. Polovica tých ľudí si myslela, že nemá hodnotu – lebo urobili v živote veľa nesprávnych rozhodnutí. Druhá polovica si

myslela, že sú lepší ako tí druhí, pretože žili slušný život. No Ježiš vo svojom príbehu mení pohľad oboch skupín. Možno si v skupine, čo potrebuje zmeniť pohľad na svoju hodnotu. Možno si v skupinke, čo potrebuje zmeniť pohľad na hodnotu iných ľudí. A možno si v oboch.

Dnešný večer by sme chceli zakončiť dvomi otázkami.

Veríš, že máš pre Hospodina hodnotu?

Správaš sa k ľuďom okolo seba ako k tým, čo majú hodnotu?

Večer 4

Stratení synovia

Hl myšlienka – Keď stratíme vzťah s Otcom

Idea – túto tému by mohli mať 2 rečníci, ideálne bratia (pozn. Stačí, keď budú mať jedného prekladateľa). Na taký štýl, ako keď počúvate Bible project videá. Ak vám nebude vyhovovať tento štýl – môžete príbeh prerozprávať presne tak ako je v Biblii.

R1:

Dnes budeme počuť príbeh jednej rodinnej drámy.

Bol raz jeden muž. V dnešnej dobe by sme asi povedali, že podnikateľ. Vtedy však – farmár. Žil si dobre, možno aj trochu luxusne. Žena mu zomrela. Nie žeby ten luxus a smrť jeho manželky mali niečo spoločné. *(Tento vtíp môže byť “cez čiaru” – vtedy ho nepoužívajte. Je však dobre do rozprávania príbehu zakomponovať niečo šokujúce (ale nie vymyslené) – aby publikum začalo počúvať. Urobil to aj Ježiš, keď mladší syn vyhlásil, že chce svoje dedičstvo – pre vtedajšieho poslucháča to bol omnoho väčší šok, ako vtíp s manželkou.)*

Mal dvoch synov. *(Môžeš použiť dva poháre – jeden reprezentuje jedného syna, druhý druhého – alebo kľudne ilustráciu začni až po príbehu)*

Starší syn bol pracant, poctivák, ktorý každý deň pracoval v otcovej firme – čiže na poli.

R2:

Mladší syn bol celkom opakom svojho brata, čo je celkom bežný jav. Napr. aj ako u nás dvoch *(tu by mal nasledovať nejaký kratučký príbeh, ktorý zdôrazní rozdiel medzi dvomi bratmi).*

Vráťme sa ale späť k mladšiemu bratovi. Jedného dňa prišiel za otcom a vraví: “Tati, keď som to tak minule počítal, myslím, že náš celkový majetok – firma, vybavenie (teda pole a dobytok) a aj náš dom má hodnotu asi milión eur. Keďže sme dvaja bratia, polovica z toho, bude logicky moja – keď zomrieš. Ale vtedy už budem možno aj ja dosť starý a veľmi si to neužijem. Takže čo keby sme sa tvárili, že si už mŕtvy a vyplatil by si mi tých päťstotisíc eur teraz a ja odídem a už ma nikdy neuvidíš. Hm?”

Keby som ja bol jeho otcom, dostal by niečo iné ako tých 500 tis. eur. Ale jeho otec bol iný (našťastie pre toho syna) a peniaze mu dal. Či mal toľko naštrené alebo musel niečo popredať, nevieme. Ako sa cítil starší brat, tiež nevieme, ale asi si vieme predstaviť.

Takže mladší syn odchádza do Las Vegas a tam sa má mega. Párty, kočky, hazard. Proste všetko, čo mesto hriechu ponúka. Po čase ide do bankomatu po nejaký cash a vidí, že mu tam svieti nula. Tak si začal hľadať prácu. Keďže však práve bola finančná kríza, jediné miesto, kde ho zobrali, bolo umývať riady v jednom podniku. A keďže nemal už ani na jedlo, vždy, keď prišiel nejaký nedojedený tanier, snažil sa potajomky z neho všetky zvyšky dojesť. Keďže práca nebola mentálne náročná, počas pracovnej doby často rozmýšľal nad svojím životom a aj nad svojím domovom, ktorý opustil. Až jedného dňa ho to dožralo natoľko, že si povedal – Kašľať na to. Idem domov. S otcom to do poriadku už nedám, i keď mu poviem, že som urobil najväčšiu chybu života, keď som odišiel, ale snáď ma aspoň zamestná na farme.

Ešte bol iba pred bránou, keď ho otec uvidel a bežal mu naproti. Mladší syn sa ani poriadne nestihol ospravedlniť a slúžky mu už nesú nové oblečenie. A otec hneď zavolá všetkých na firemný večierok, kde oslavujú, že syn sa vrátil späť. Masaker? Nie?

R1:

Ale čo druhý syn?

Po celodennej zmene ide domov a na terase vidí párty. Tak pozistoval, čo je to za udalosť a zistil, že jeho brat sa vrátil. Jeho brat, ktorý urazil otca a zobral polovicu majetku. Jeho brat, kvôli ktorému musel drieť ešte viac ako zvyčajne, aby opäť zveľadil firmu. Jeho brat príde domov ako keby sa nič nestalo. A ešte má aj párty? Emócie prevládli a starší syn to ide hneď vytmaviť otcovi: Oco, akože fakt? Celý čas tu makám ako kôň a nemôžem si ani pozvať kamošov cez víkend na CS. A tento tu. Vráti sa bez jediného eura. Akoby nič. Akože – začnime odznova? Akože toto je v akom vesmíre fér?

Zase – ak by som bol ja otcom, asi by príbeh pokračoval inak. Ale tento otec staršiemu synovi hovorí: Prečo sa hneváš? Všetko, čo vidíš je tvoje. Aj tvoj brat je stále tvoj brat. A môj syn. Nemôžem inak ako sa radovať, že sa vrátil.

The end.

R2:

Cool story? Všetko? Trošku telenovela, ale dobrý príbeh. Čo si myslíš o dvoch bratoch? Ktorý by si bol ty? A čo si myslíš o Otcovi?

Podme si spoločne zosumarizovať, aký tí bratia vlastne boli. Začnime tým, čím sa odlišovali. *(V tejto časti majú rečníci 2 možnosti – buď každý hovorí o jednom bratovi – to*

znamená že sa celkom často striedajú – pridá to na dynamike. Alebo to môže povedať len jeden rečník)

(Tu už môžete používať ilustráciu s pohármi. Alebo lepiť papieriky s charakteristikami – buď na dvoch chlapcov. Alebo aj na tabuľu)

Mladší brat

Má rád potešenie, slobodu, nemá problém zraniť otca, opustiť brata, myslí iba na seba *(do pohára pridávaš blato, vlasy, proste hnus)*.

Starší brat

Poslúcha, pracuje tvrdo, verne, zostáva aj keď je ľahšie odísť *(do pohára s vodou pridávaš pekné veci – ovocie, sirup, dáždniček)*.

Mladší brat – činí pokánie a vracia sa domov *(pridaj niečo pekné do pohára)*.

Starší brat – neteší sa z bratovho príchodu. Nerozumie a nesúhlasí s otcovou reakciou. Zažíva hnev, pocit nespravodlivosti a nadradenosti. Možno dokonca nenávisť *(pridaj do pohára SAVO – vysvetli, že navonok tieto veci nemusia byť vidno – v porovnaní s príbehom mladšieho brata, kde to bolo očividné. Ale že aj keď sú v srdci spôsobujú rovnakú škodu.)*.

A čo mali obaja bratia rovnaké?

Čo majú tieto poháre rovnaké? *(nechaj odpovedať ľudí)*

Nedajú sa piť.

Obaja bratia nepoznajú a nemilujú otca.

A obaja sú hriešni – mladší syn sebecký. Starší syn pýcha. (Ak to máme tak zjednodušene povedať).

Záver

A vieš prečo je pre mňa tento príbeh dôležitý? Prečo je pre teba dôležitý?

Lebo ja som jedným z tých synov. (Druhý rečník to môže zopakovať – lebo ja som tiež jeden z tých synov). A pravda je taká, že aj ty si jeden z tých synov.

Sme oddelení od nášho nebeského Otca. Naším hriechom.

Či už ide o hriech, ktorý je viditeľný a hanbíme sa zaňho.

Ale ide o hriech, ktorý je skrytý v hĺbke nášho srdca. Hriech nás oddeľuje od Pána Boha – nášho Otca.

To je veľmi zlá správa. A ešte horšia správa je, že ani ty, ani ja nevieme s tým hriechom nič urobiť. Nevieme sa ho zbaviť. Nevieme prísť k Otcovi. Tak ako ovečka nevedela prísť k Pastierovi. Ako minca nevedela prísť späť k žene.

No je tu aj dobrá správa. Že aj keď my neviem prísť k Otcovi, On prichádza k nám. On beží k nám. S otvorenou náručou. Hľadá nás ako Pastier ovečku. Ako žena mincu. Ako Otec stratených synov.

A o tom, ako toto hľadanie Otca a naša cesta domov vyzerá, sa dozvieme zajtra.

Večer 5

Späť domov

Hl. myšlienka – Ježiš opustil svoj domov, aby nám otvoril cestu do nášho nového domova.

Intro

Dnes by sme si chceli dať odpoveď na jednu jednoduchú otázku – Ako sa vrátiť späť domov?

Na to, aby sme tak urobili, nám bude z veľkej časti stačiť, ak si poskladáme dokopy jednotlivé časti z predchádzajúcich večerov.

Najprv by sme si mali zdefinovať, o akom domove vlastne hovoríme. *(Tu je dôležité, aby rečník povedal pri každom večeri iba hlavnú myšlienku – tak ako zaznela).*

Prvý večer sme ukončili tým, že každý z nás má v srdci túžbu po dokonalom domove. A že tá túžba ukazuje, že sme boli stvorení pre niečo viac ako tento svet.

Druhá vec, ktorú si potrebujeme zdefinovať je – ako to, že v tom domove nežijeme už teraz. Príbeh o stratených synoch nám hovorí o tom, že nikto z nás nemá vzťah s Otcom. Kvôli nášmu hriechu. Akokoľvek vyzerá.

Tretou časťou obrazu je, že aj keď nám ten domov chýba a chceme sa vrátiť späť, nevieme ako. A nedokážeme to sami. Presne tak, ako to stratená ovečka nedokázala bez Pastiera.

V tomto bode to môže vyzeráť ako bezvýchodisková situácia. Sme stratení. Túžime po dokonalom domove. Nemôžeme sa tam však dostať. Avšak v príbehu o stratenej minci sme sa dozvedeli, že pre nášho Nebeského Otca máme takú hodnotu, že to nevzdá, kým nás neprivedie späť domov.

Verzia 1:

Pozrime sa však teraz na jedno video, kde ľudia hovoria o tom, ako si myslia, že sa môžu dostať do dokonalého domova – neba. (video – anketa).

Verzia 2:

Teraz príde... a povie nám trochu viac, ako to vyzeralo v jeho živote. *(Môže nasledovať svedectvo o tom, ako niekto hľadal Pána Boha, ako sa snažil robiť dobré skutky...)*

(pokračovanie nadväzuje na verziu 1)

Mnoho ľudí, mnoho názorov, ako sa dostať do neba. Je by som vám chcela predstaviť ešte jeden názor. Názor človeka, ktorý vyrozprával príbehy o stratených veciach, ktoré sme počúvali počas tohto campu.

Podme sa teda pozrieť na jednu časť z Ježišovho života, kde hovorí o domove.

1 „Nech sa vám srdce neznepokojuje! Verte v Boha, verte aj vo mňa! 2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? 3 Keď odidem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja. 4 A cestu, kam idem, poznáte.“ 5 Tomáš mu povedal: „Pane, nevieme, kam ideš. Ako môžeme poznať cestu?“ 6 Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.

V týchto Jeho slovách nájdeme všetko, čo potrebujeme, aby sme vedeli, ako sa dostať domov. Tak podme postupne.

1 „Nech sa vám srdce neznepokojuje!

- Pamätáte sa, ako sme uzavreli 3 príbehy o stratených veciach? Že to vyzerá, ako bezvýchodisková situácia.
- Preto nám Ježiš hneď na úvod hovorí – Neboj sa. Bude to ok.

Verte v Boha, verte aj vo mňa!

- Ježiš je v ceste domov nenahraditeľný.
- Každý povie, že je veriaci. Každý z nás verí v niečo. Dokonca ľudia povedia, že veria v Boha. Ale kto je ten Boh? Aký je?
- No, keď príde na Ježiša, tam sa to začne lámať.

2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto?

Ježiš nám pripravuje miesto v novom domove. V domove Jeho Otca. V Jeho vlastnom domove. Od prvého dňa hovoríme o tom, že každý z nás túži po dokonalom domove. A viete, že niekto ten dokonalý domov mal? Ježiš. Žil v hojnosti, kráse, dokonalosti...

Viete dokedy? Kým sa nenarodil ako dieťa v Ríme okupovanom mestečku kdesi v Izraeli. Chudobným rodičom. V dobe bez elektriny, internetu, pohodlných postelí, rozmanitého jedla, bez nároku na vzdelanie, či akúkoľvek spravodlivosť. Keby si sa teraz mal preniesť do takej doby a narodiť sa do tých podmienok, chcel by si? Nikto z nás by nechcel. Sme zvyknutí na svoj komfort. Pravda je však taká, že si ani nevieme predstaviť, aký komfort zanechal Ježiš, keď sa narodil v prvom storočí.

A nikto ho nenútil. On sám chcel.

Prečo?

Odpoveď tiež nájdeme v našich troch príbehoch – On je Pastierom, ženou, čo hľadá mincu, Otcou, ktorý prijíma synov. On ňu miluje tak veľmi, že sa vzdáva všetkého, aby prišiel po teba a vzal ňu domov. Lebo vie, že sa tam nedostaneš inak. Toto je jediný spôsob. Žije na zemi dokonalý život bez hriechu. Nevinný zomiera na kríži, aby naše hriechy boli zmazané Jeho obeťou. Po ukrižovaní a vzkriesení opäť odchádza domov k svojmu Otcovi. Aby nám pripravil miesto.

3 Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.

Vieš, že Ježiš príde znova? Možno dnes, možno zajtra... možno neskôr. Si pripravený na Jeho príchod?

(Ak budete v úvode používať video, teraz je čas na svedectvo)

Chcela by som teraz pozvať..., aby nám povedal trochu viac o tom, ako on porozumel týmto Ježišovým slovám.

Ďakujeme,...

A prichádzame pomaly k záveru.

4 A cestu, kam idem, poznáte.“ **5** Tomáš mu povedal: „Pane, nevieme, kam ideš. Ako môžeme poznať cestu?“ **6** Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.

Chcela by som ukončiť otázkou, ktorou sme túto tému začali.

Ako sa vrátiť späť domov?

A odpoveď je, že existuje iba jediná cesta – Ježiš.

On sám je tou cestou. Keď chceš ísť k Otcovi, môžeš tak urobiť len skrze Ježiša.

Naozaj stačí tak málo. Žiadne skutky. Žiadne spovede. Žiadne sviatosti. Akokoľvek by si sa snažil do konca života nikdy nebudeš dosť dobrý na to, aby si si zaslúžil ísť do neba. Ale dobrá správa je, že si to nemusíš zaslúžiť, lebo Ježiš to urobil za teba. Naozaj stačí málo, iba prijať tento dar a odovzdať mu svoj život.

Teraz pôjdeme postupne na e-Večer. Pripravili sme pre vás niekoľko stanovišť, kde budete môcť premýšľať nad tým, čo ste dnes počuli. Vždy, keď sa vysvieti farba vašej skupinky, môžete sa ísť prezuť a zobrať si bundy, lebo budeme vonku. Počas toho, ako budete chodiť stanovišťami, prosím, buďte v tichosti. Nie je to skupinová aktivita, ale je to nadizajnované pre teba. Keď prejdeš všetkými stanovišťami, môžeš sa ísť rozprávať s niektorých vedúcim do... Vedúci sa na vás už tešia a radi sa budú s vami rozprávať alebo odpovedať na akékoľvek otázky. Alebo môžeš prísť späť do spoločenskej miestnosti. Je to na tebe.

A keď budeš prechádzať stanovišťami mám pre teba výzvu.

1. Ak si na campe prvýkrát a všetko, čo si tu počul, je pre teba nové. Ak si vždy vnímal kresťanstvo ako súčasť teba alebo tvojej rodiny, ale prvýkrát počuješ, že Ježiš je stále reálny a môžeš s Ním mať vzťah – moja výzva pre teba je – daj tomu šancu. Skúmaj, pýtaj sa, hľadaj. Lebo Ježiš sa dá nájsť tým, čo Ho hľadajú.
2. Ak si na campe už bol a urobil rozhodnutie pre Ježiša, dnešný večer je tiež pre teba. Poznáš Ho viac ako pred rokom? Líbiš Ho viac ako pred rokom? Moja výzva pre teba je – neži dvojaký život. Chod' do toho all in. Polovica nestačí.

Večer 6

Život v Božej rodine – Otec

Hl. myšlienka – V novom domove máš Otca – Aký je? Ako s Ním budovať vzťah?

Intro

Ak by si mal tromi slovami opísať svojho ocka, aké slová by si použil? *(pokojne môžete nechať ľudí odpovedať)*. Ak by si mal tromi slovami opísať Boha, aké slová by si použil? *(pokojne môžete nechať ľudí odpovedať)*.

Použil by si rovnaké slová? Prečo potom hovoríme, že Boh je náš Otec, keď má zjavne iné charakteristiky ako náš pozemský otec? To, čo vieme o našom Nebeskom Otcovi, sú ako také kúsky puzzle *(môžeš postupne vyťahovať rôzne veľké kúsky z rôznych puzzle alebo kociek, ktoré k sebe vôbec nepasujú)*.

Na besiedke som sa naučil...

No potom sa naši rozviedli a mal som pocit, že Boh je...

Potom som videl dokument...

A môj najlepší kamoš mi povedal...

Ako sa v týchto kúskoch vyznať?

Ktorý je pravdivý?

Core/Jadro

Vždy, keď mám nejakú otázku o tom, aký je Boh, vezmem si na pomoc knihu, ktorú napísal. Dnes sa pozrieme na niekoľko vlastností nášho Otca, o ktorých sa dočítame v Biblii.

(Buď sa môžete v tejto časti venovať týmto dvom Božím vlastnostiam alebo môžete pokojne vybrať aj viaceré. Avšak veľmi by sme chceli, aby študenti pochopili Božiu lásku a milosť. Na druhej strane Jeho spravodlivosť a svätosť)

1.

Ján 1:12 a 1. Jánov 3:1

Boh je tvojím Otcom – miluje ťa, prijíma ťa, chce ťa uzdraviť, dáva ti všetko, čo potrebuješ.

(Môže tu byť aj osobný príbeh a vysvetlenie, čo to znamená)

2.

1. Petra 1:16

Boh je твоjim Otcom – je svätý, Jeho vôľa je pre teba najlepšia, chce, aby si po ňom túžil, aby si mu dôveroval, aby si ho poslúchal a aby si žil vierou.

(Môže tu byť aj osobný príbeh a vysvetlenie, čo to znamená)

3.

(V tejto časti by sme sa mali venovať tomu, ako Božia milosť a spravodlivosť sú obe časťou Božieho charakteru.)

Inšpirácie:

Blaise Pascal:

“Ak poznáme Boha bez toho, aby sme poznali svoju biedu, dospejeme k pýche. Ak poznáme svoju biedu, bez toho aby sme poznali Boha, dôjdeme k zúfalstvu. Ak poznáme Krista, prideme do stredu v ktorom môžeme nájsť i Boha i svoju biedu.”

Predtým ako zhrešíme, diabol chce, aby sme sa sústredili na Božiu milosť. Potom čo zhrešíme, chce, aby sme sa sústredili na Božiu spravodlivosť. Malo by to byť presne naopak.

Záver

V našom novom domove máme Nebeského Otca. Je dobrodružstvom a radosťou spoznávať Jeho charakter. Máme na to ešte celý život ale veľmi sa teším, že sme mohli začať už dnes.

Večer 7

Život v Božej rodine – Bratia a sestry

Hl myšlienka – V novom domove máš bratov a sestry – Ako s Nimi budovať vzťah?

Intro

Príbeh o tom, ako si zažil, čo to znamená byť súčasťou Božej rodiny.

A takto som sa naučila, že v novom domove mám nielen Otca, ale aj bratov a sestry. Niekedy si môžeme nesprávne myslieť, že to čo nás spája, je spoločný záujem alebo presvedčenie. No to, ako veľmi sme prepojení, je pekne ukázané v jednom texte z Biblie, ktorý si dnes prečítame. *(úvod k tomu, kto napísal ten list, prečo, kto to boli Korint'ania)* Ideálne je, keď neprečítame celý text naraz, ale budem postupne rozvíjať a vysvetľovať myšlienku tela a čo to pre nás znamená. A ak máme aj krátke príklady alebo príbehy. O to lepšie)

Jedno telo — mnoho údov

12 Tak totiž ako je jedno telo a má mnoho údov, a všetky údy tela, hoci je ich mnoho, tvoria jedno telo, tak aj Kristus.

1. Spája nás Kristus – hlava.

13 Veď my všetci sme boli pokrstení jedným Duchom v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom.

2. Keď sme prijali Ježiša, Duch Svätý prebýva v nás a sme spojení – bez ohľadu na to, odkiaľ prichádzame.

14 Lebo telo nie je jeden úd, ale mnoho údov. **15** Keby noha povedala: „Pretože nie som ruka, nie som z tela!“, či zato nepatrí k telu? **16** A keby ucho povedalo: „Keďže nie som oko, nie som z tela!“, či zato nepatrí k telu?

3. Nemôžeme sa rozhodnúť, že do tela nepatríme. Je to fakt.

17 Keby bolo celé telo len okom, kde by bol sluch? A keby bolo celé sluchom, kde by bol čuch? **18** Ale Boh usporiadal údy v tele, každý jeden z nich, tak, ako chcel. **19** Keby však

boli všetky údy jedným údom, kde by bolo telo? **20** Takto je teda mnoho údov, a predsa jedno telo.

4. Sme rozdielni, ale tak je to dobre. To, čo prinesieš do spoločenstva nemôže priniesť nikto iný. Bez teba to tam bude chýbať.

21 Preto oko nemôže povedať ruke: „Nepotrebujem ťa!“ ani hlava nohám: „Nepotrebujem vás!“

5. Potrebuješ bratov a sestry. Bez nich neprežiješ.

22 Ba skôr je to tak, že tie údy tela, ktoré sa zdajú slabšími, sú nesmierne potrebné, **23** a tým údom tela, ktoré sa nám zdajú menej cenné, preukazujeme väčšiu poctu, a pretože sú neslušné, dostáva sa im o to starostlivejšie zaodenie, **24** zatiaľ čo naše počestné údy to nepotrebujú. Boh však usporiadal telo tak, že slabšiemu údu dal viac cti, **25** aby neboli v tele roztržky, ale aby sa údy vzájomne o seba starali.

6. Máme sa o seba navzájom starať.

26 A teda ak trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy; ak sa dostáva cti jednému údu, radujú sa s ním všetky údy. **27** Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy.

7. Sme spojení – Kristom

Záver

Život v novom domove znamená žiť medzi bratmi a sestrami. *(Tu by malo nasledovať pozvanie na mládež, do skupiniek. Jasné a konkrétne.)*